

Foto: Birthe Hegerlund Lunde og Jan Fasting Tekst: Birthe Hegerlund Lunde

27-02-2019 09:00 CET

Ofotfjellene: Fra tang til topp

– Se, der ser du at det ikke er nordmenn som renner. De tar så liten plass i snøen, sier Jan Fasting, turguide og kaptein om bord på den 47 fot store skuta S/Y "Gazellen", som ligger på svai i fjorden med utsikt mot Helligtinden (948 moh).

Når du begynner turen med skiene i tangen, får du virkelig følelsen av å gå fra null til topp. Du får både i pose og sekk når du starter turen på fjorden og ender opp i den bratte, nordlandske fjellheimen.

Jeg ser på gjengen som kjører ned fjellsiden med kjappe, beskjedne svinger. Det er de første vi har møtt så langt, bortsett fra en lokal gjeng vi passerte ved en lavvo lengre nede i fjellsiden.

Jan stopper opp. Tegner i snøen med staven for å vise nordmenn på tur.

– Vi nordmenn bruker opp all nysnøen. Vi er brautende og tar mye plass.

Ved siden av tegner han små, parallelle kurver, som viser franskmennenes høflige off piste-kjøring.

STILLE RO

Svisj, svisj, svisj ... Lyden av ski med feller som rytmisk skyves oppover den snødekte fjellsiden er det eneste som høres. Vi er fem på tur. Jan, kona Merethe, tenåringsbarna Ella og Magnus, og meg som har min aller første tur på lånte randonnéeski.

Det er noe magisk med å gå fra båten med skistøvler på, spenne på seg skiene i tangen og så etter mange timer ende opp på toppen av de hvite, alpine fjellene med fjorden rett under. Du føler deg på en måte fortjent til nedfarten på urørt, hvit puddersnø.

Vi passerer en busk hvor tre hvite ryper leter etter mat. De bryr seg ikke om oss. Jeg kikker bakover. Det er langt ned. Det siste stykket skal vi gå med skiene på sekken og isøks i hånden.

– Her som det er smalt og bratt, kan du gå mer på skrå. Snu sånn, viser Jan.

Jeg prøver, men det blir ikke like elegant. Læringskurven er like bratt som bakken. Men mestringsfølelsen desto større når teknikken endelig sitter.

LØYPE? NEI!

Belønningen for å jobbe seg oppover fjellet kommer i form av den fantastiske utsikten over Lofotfjellene i vest, fjorden under oss og de urørte fjellsidene vi skal renne ned.

– Av og til tør jeg nesten ikke snu meg. Det er litt gøy-skummelt, sier Ella.

Jeg sjekker enda en gang at skredsøkeren jeg har på meg står på.

– Bare vi holder oss til maks 30 graders helling, blir det ikke skred. Dessuten er det ikke skredsesong nå, forklarer Jan, som har gått toppturer med randonné siden 80-tallet. Målet er alltid å finne nye veier.

– Du går ikke mye i løyper?

– Nei, aldri, sier Jan og lurert på om jeg er for varm. Det er ti minusgrader, men det merker jeg ikke der vi jobber oss oppover.

Jan har med både erfarne og uerfarne på tur. Selv har han kitet på ski over Nordvestpassasjen med Vegard Ulvang, og laget turløypene for /it/71° Nord/it/. Han har motivert folk som elsker ski og de som hater det. En motvillig svenske på team building fikk helt nok: "För helvete, jag hatar snö!"

– Men han fikk visst sparken etterpå, sier Jan og ler.

Vinden tar seg opp. Kuldegradene begynner å merkes.

– Vi kommer ikke helt til toppen i dag, sier Jan, og jeg puster litt lettet ut over at vi slipper å hugge oss oppover den siste toppen med isøks og ski bundet fast på ryggen. Nesten på toppen er greit for meg. 700 meter opp er uansett 700 meter ned.

SETTER SPOR

Vi strammer skistøvlene og fester hælene i skiene. Vi er klare for nedfarten. Jeg bryter randonnéekjørernes første bud om å finne urørt snø. Av frykt for å kjøre utfor et stup, følger jeg heller i sporene til de andre. Men snart føler jeg meg trygg nok til å krysse sporene og lage mine egne, sette spor der ingen har kjørt. Ikke i dag i alle fall. Forbi busken hvor de tre rypene nå har flydd videre. Jeg renner akkurat så skrått at farten er behagelig fort. Mens solen er i ferd med å gå ned bak Lofotfjellene i vest, er adrenalinet mitt på vei opp.

Vi rekker akkurat ned til båten før det blir mørkt. Med røde kinn, støle lår og brede smil inntar vi after-ski og badstue om bord på «Gazellen». Kanskje

kommer nordlyset i kveld?

Men først er det middag.

Etter maten seiler skuta videre til neste fjord. Mens vi vugges i søvn venter et nytt fjell med pudder på morgendagens spor.

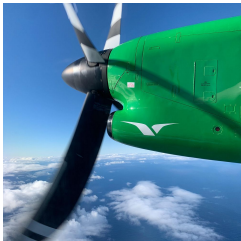
[Widerøe flyr deg til Harstad/Narvik](#)

Widerøe er Norges eldste flyselskap med over 3700 engasjerte medarbeidere. Widerøe AS består av datterselskapene Widerøe's Flyveselskap AS, Widerøe Ground Handling AS, Widerøe Zero AS, Widerøe Property AS og Widerøe Asset AS.

I Distrikts-Norge er Widerøes flyvninger av stor betydning for både næringsliv, helsevesen, utdanning, reiseliv og kultur, og fungerer som distriktenes kollektivtransport. Widerøe's Flyveselskap flyr på anbud for Samferdselsdepartementet, i tillegg til egne kommersielle ruter. Selskapet utfører også tekniske tjenester på fem ulike lokasjoner i landet. Widerøe Ground Handling håndterer bakketjenester på 41 lufthavner i Norge.

Widerøe AS er et heleid datterselskap i Norwegiankonsernet.

Kontaktpersoner

Widerøe pressevakt

Pressekontakt

Pressehenvendelser

presse@wideroe.no

+47 989 01 500

Silje Brandvoll

Pressekontakt

Direktør for Kommunikasjon og Samfunnskontakt

Silje.Brandvoll@wideroe.no

+47 98 90 10 03

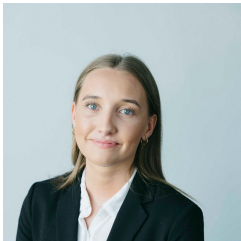
Catharina Solli

Pressekontakt

Kommunikasjonssjef

Catharina.Solli@wideroe.no

+47 98 90 15 06

Lina Lindegaard Carlsen

Pressekontakt

Kommunikasjonsrådgiver

llc@wideroe.no

+47 45 23 20 51

Satha Sritharan

Pressekontakt

Kommunikasjonsrådgiver

satha@wideroe.no

+47 99 89 89 99